HE 130/2024 vp 10.10.2024

Hei, ohessa lyhyt kommentti pyydetysti: ” **Lähisuhdeväkivallan sovittelusta pääsääntöinen luopuminen voitaisiin toteuttaa siten, että vain syyttäjällä olisi oikeus lähettää lähisuhdeväkivalta-asia sovitteluun niin parhaaksi katsoessaan.”**

Sovittelu on yksi mahdollisuus puuttua pikaisesti ja mahdollisimman pian rikosepäilyn tultua poliisin tietoon ”itse ongelmaan” (jos sovittelun edellytykset täyttyvät ja sovitteluprosessi käynnistyy asianosaiset tavataan erikseen, heille annetaan palveluohjausta jne) – tätä tavoitetta silmällä pitäen se ratkaisuvaihtoehto, että vain syyttäjä voisi ohjata ko. rikosasiat ei ole paras mahdollinen tai tarkoituksenmukainen, koska aikaa yleensä kuluu huonoimmassa tapauksessa useita kuukausia ennen kuin juttu saapuu syyttäjälle (ellei ratkaisua tehdä jo esitutkinnan aikana). Selvyyden vuoksi on hyvä tuoda esille myös se, että syyttäjä sinällään voi päättää asiasta jo esitutkinnan aikana eli esim. poliisi ehdottaa asian lähettämistä sovitteluun ja syyttäjä hyväksyy sen.

Toisekseen syyttäjä ei pääsääntöisesti tapaa asianosaisia kuin vasta mahdollisessa pääkäsittelyssä. Poliisi sen sijaan kohtaa asianosaiset jo prosessin alkuvaiheessa. Syyttäjä on siten asian siirryttyä syyteharkintaan esitutkintapöytäkirjasta ilmenevän tiedon varassa.

Näin ollen mainittu ehdotus ei ole tarkoituksenmukainen eikä varhaisen puuttumisen (ainakin siinä mielessä milloin tulee viranomaisen tietoon) näkökulmasta järkevä.

Viittaan edelleen siihen mitä totesin kuulemisessa ja mitä syyttäjälaitoksen kirjallisessa asiantuntijalausunnossa on lausuttu.

Jos jostain syystä tähän päädyttäisiin, se tulisi huomioida syyttäjälaitoksen resursseissa, vaikutukset olisivat esitettyä isommat.

Terv.

****

Pia Mäenpää

Erikoissyyttäjä, apulaispäällikkö/ Senior Specialised Prosecutor, Deputy Chief District Prosecutor

Syyttäjälaitos/ National Prosecution Athority